

ei falli sepärrast, et ma hõian omma Taetva
Jõsa pole, kennest sinna ei hõli.

Mis head wöin ma lota sinno käest
sawa, kui jubba 1 Joannese ramatus
5 p. 19 s. sinnust on kirjotud: „Ke ik
mailm seisab kurju sed.“ Ja om-
meti pead sa teädma, et kui usklitude pal-
wed ei jõuaks ette, siis ei peaks sinnul ka
sedda iggapäwast leibagi ennam ollema suhho-
pista! — Usklitude palvete päärrast seisad
sa alles, fest muido olleks sind jubba amino
tulle ja weewliga ärrakautatud, nenda kui
se Sodoma ja Komorra linnale sündis, ni-
pea kui wagga Lot seält sai wälja läinud! —

Ja sedda pead sa ka teädma, et ma
sinno armastust ei tahha sada, fest sinna
armaastad neid, kes sinnoga ühhes nõus on,
ja minna tahhan sinno wastane olla ja
jäda keige omma ellocaia.

Ärra hakka ka mitte mind ähwar-

dama! — Minna ei hõli fest ühtegi! —
Sinna ei wöi minno peast mitte üht ainust
juukse kariva ärrakautada. Agga minna
wöin ühhe ainsa öhkamisega omma Jõ-
sanda pole keik so vägge tühjaks tehha! —

Katsu ommeti minnust middagi ärra-
wötta: Jummal taşhub mulle rohkesti.
Tulle wälja minno meelt kurvastama, Jum-
mal teeb mo süddame röömsaks, et ma Tem-
male kitust laulun. Lükka sinna mind en-
nese seltsist wälja, Jummal wöttab mind
wasto emma armosüllle.

Kule siis veel löppetuseks, mis sinn-
ust on kirjotatud, et: „Ma ilma sõbrus
on waen Jummal a wasto! Ja kes
tahhab ma ilma sõbber olla, se saab
Jummal waenla jeks.“ Jak. 4, 4.
